

Misijný Informátor

PO PRÁZDNINÁCH VYKROČME ZNOVA

“ružou”, “korunou”, ktorá ponúka vniknúť do tajomstiev radostnej zvesti – teda do Evanjelia nášho Pána. Využime aj túto príležitosť, prežívať hlbšie pravdy našej viery.

Mnohí z nás cítia aj ľarchu ľažkého životného osudu. Mnohí musia niest' bremeno choroby, slabosť vysokého veku. Iný zase vnútorné sklamanie neúspechu, nezamestnanosť, rodinné neporozumenie, osamelosť, stratu blízkej a drahej osoby. Vezmíme do rúk tie cenné zrnká ruženca a upníme sa takto – skrže vieri a modlitbu – k najpevnejšiemu prístavu istoty, k Bohu. Ježiš – Spasiteľ nám všetkým podáva záchrannú ruku. Podal ju Petrovi, keď sa topil vo vlnách rozbúreného jazera (Mt 14,28) a podáva ju každému, kto k nenu obráti svoj prosebný zrak.

Drahí čitatelia,
väčšina z nás mala šťastie prežiť v tomto letnom období nejaký týždeň, či mesiac mimo všedných dní. V lete bol čas školských prázdnin a čas dovoleniek. Aj Ježiš kázal raz učeníkom: “Podte na osamelé miesto, do ústrania a odpočinte si trocha...” (Mk 6,31).

Znova sme začali nás pracovný každodenný rytmus. Tak ako vo svete: v práci či v škole, aj v duchovnom živote nás čakajú úlohy, povinnosti a cesta k určitému cieľu.

Už sme mali po prázdninách možnosť, zažiť povzbudivú chvíľu modlitby, počas našej Mariánskej Národnej Púte v Einsiedeln. Pod ochranou našej Patrónky Sedembolestnej Panny Márie, máme väčšiu istotu, že patríme do rodiny nášho Spasiteľa. Máme aj väčšiu záruku, že sme na správnom chodníku ktorý nám Kristus – Pán ukázal. Mária bola aj vo večeradle, keď Svätý Duch naplnil srdcia učeníkov. S ňou teda aj my očakávajme, že nás bude viest' Duch Pravdy, Duch Sily, Duch Pánov.

Mesiac október bude poznačený dôrazom na modlitbu ruženca. Ruženec je opravdivou

Číslo 3

1

Ročník 2006

Ku koncu liturgického roka, ktorý končí poslednými dňami mesiaca novembra, si pripomenieme nádherný sviatok Všetkých Svätých. Deň tých, ktorí nás predišli do blaženej večnosti a žijú už život oslavencov v nebi. Hned za týmto sviatkom si pripomíname deň Verných zosnulých. Tito sú tiež na druhom brehu – na brehu večnosti. Potrebujú však ešte naše modlitby, ešte nejaký “čas” aby dosiahli plnosť Kristovej Spásy. V katolíckej vierouke hovoríme, že sú to duše v očistci... Aj toto je príležitosť obnoviť si našu vieri a nádej, že náš život nekončí v poslednom úderom srdca, ani v hrobe, ani v urne krematória, ale v spoločenstve Blažených – teda v nebi.

Nový Liturgický rok a aj advent začneme (v spoločenstve kantónu Zürich a okolie) zvyčajnou duchovnou obnovou. Tá bude v prvých troch dňoch mesiaca – decembra. (1. až 3. 12.2006) Teda na samom začiatku Adventu. No dovtedy sa ešte, ako dúfam, spojíme ďalším čislom Misijného Informátora. S želaním všetkého dobrého a úspešného začiatku školského roku 2006-2007.

Váš dušpastier Otec František

TVOJU DUŠU PRENIKNE MEČ

Číslo 3

2

Ročník 2006

Evanjelista Lukáš – vidno, že bol lekár – si najviac všímal citový život Ježišovej Matky. To nie sú len objektívne správy o tom, čo bolo, o čom sa vedelo, to bolo ľudské pochopenie toho, že Mária – ako Božia Matka – to veru vôbec nemala ľahké. Chápem tých teológov, ktorí z nej urobili Spoluvelkiteľku, lebo je Spoluvelkiteľkou.

Ježiš s Máriou určite hovorieval o ľuďoch, o tom, ako žijú a ako by mali podľa Božieho Zákona žiť, aj keď azda spočiatku vôbec nehovoril o svojom celom poslaní. Ale Mária vedela a chápala, čo Ježiš myslí, keď hovoril o Božom Zákone.

Mária, ktorá „zachovávala všetko vo svojom srdeci“ (Lk 2,19.51b) si pri každom nepochopiteľnom zážitku iste spomínala na Simeonovo proroctvo (Lk 2,35) a nielen zachovávala to vo svojom srdeci, ale aj uvažovala o tom. Azda sa aj čudovala nad Simeonom, že to tak vytušil vtedy, keď Ježiš bol uplakané novorodeniatko.

15. septembra, deň po nájdení sv. kríža sv. Helenou v Jeruzaleme, si spomíname na jej najbolestnejší zážitok: na Veľký Piatok. Tu objavujeme aj jej duchovnú silu a veľkosť. Vtedy, keď Ježiša všetci opustili, zo strachu alebo z pudu sebazáchovy, ona pribehne na Krížovú cestu a v socajúcom zástupe sleduje Ježišove kroky na vrchol jeho spásneho diela. Keď sa potom ich pohľady mlčky stretli, Ježiš cítil jej blízkosť ako útechu v tej strašnej osamelosti.

Mária stojí pod krížom. Až do konca. Až za koniec... Baránok Boží na kríži. Vlci ho roztrhali. „Posielam vás ako ovce medzi vlkov...“ (Lk 10,3). Mária nechápe všetko, ale pod krížom pochopila, že Ježiš aj ju posiela. „Otče, odpusť im, lebo nevedia čo robia“ (Lk 23,34) Mária odpustila apoštolom a učeníkom a vstúpila medzi nich a modlila sa s nimi, prosiac o silu prisľúbeného Ducha Svätého.

Márii dáva silu jej viera. Boh má inú mieru, iné hodinky. Uvažovala nielen nad Alžbetinými (Lk 1,45) a Simeonovými (Lk 2,35) slovami, ale aj nad tým, o čom hovorili v nazaretskom dome

s Ježišom dlhých tridsať rokov. Preto má teraz silu stáť pod krížom. Nie volať Bože môj, Bože môj, ale stále plniť Božiu vôle. Potom, keď príde kríza a utrpenie, keď nechápeme, lebo nedovidíme za hranice časnosti, zrazu sa čudujeme, že aj my máme silu. Ale niekedy nám tá sila veru chýba. Padáme a zabúdame na Boží Zákon. Abrahám sa stáže, že prísluň potomka akosi mešká. Boh prísluň opakuje viackrát. Mária uverila slovám anjela a nikdy nereklamovala. Hoci je Abrahám „otcom viery“, Ježiš nikdy nepovedal: Berte si príklad od Abraháma, ale povedal: „Blažený, kto uveril...“ a hovorí to nielen Tomášovi (Jn 20,29), ale už vtedy, keď iní chvália jeho Matku (Lk 11,28). Preto nám ju daroval v poslednom dychu svojho života ako vzor, ochránkyňu a Orodovnicu.

Mária nedostala tú veľkú silu naraz. Jej sila je proces dozrievania počas celého života vo viere a plnení Božej vôle. Ona na tom procese dozrievania aktívne spolupracovala.

Každý potrebuje mať pocit, že nie je sám, že má niekoho, najmä ak na neho čakajú mimoriadne úlohy. Preto dal Boh Adamovi Evu, Márii Jozefa a v Getsemani poslal Ježišovi anjela (Lk 22,43). Čím ho asi posilňoval? Možno mu jednoducho pripomenal: Tvoja Matka, Mária, vytrvá až do konca, ona ti verí, lebo verí Bohu a celkom a bezpodmienečne sa oddala do Jeho vôle. To stačilo na to, aby Ježiš vydržal to, čo ho čakalo, čo ho delilo od tejto hodiny až po stretnutie s Otcom...

Ježiš nám dal Máriu za vzor a Orodovnicu. Aj my sme povolaní stáť po boku tých, ktorí trpia. To je povolanie každého veriaceho kresťana.

Nech nám túto silu vyprosuje naša Patrónka – Sedembolestná Panna Mária! Amen.

Eva Plešková

Je jeden zo spôsobov modlitby k Panne Márii, ktorý sa postupne vypracovával v priebehu stredoveku a stal sa ľudovou modlitbou v 12. storočí, zásluhou sv. Bernarda. Neskôr sa šíril vďaka rádu Dominikánov. Jestvuje aj sviatok „Panny Márie Ružencovej a pripadá na 7. októbra. Tento sviatok ustanovil pápež Pius V. v roku 1573, po víťaznej bitke pri Lépante v r. 1571. Takto sa chcel odvŕačiť Panne Márii za toto víťazstvo. Mesiac október je zasvätený Panne Márii a to tým spôsobom, že sa v tomto mesiaci veriaci k nej v modlitbe obracujú modlitbou Ruženca. Preto je október aj mesiacom Ruženca.

Meno „ruženec“ pochadza od venčeka (korunky z ruží), ktorý sa v stredoveku kládol na hlavu Máriinej sochy. Tieto ruže, tvoriace korunu, boli symbolom modlitieb adresovaných Presvätej Panne.

Dnes modlitba ruženca spočíva v odriekaní štyroch „okruhov“ piatich desiatok. Jeden desiatok je zložený z jednej modlitby „Otče náš...“ a z desiatich „Zdravas Mária...“

Počas recitácie modlitby sa kresťan vžíva do Máriinho i Ježišovho života, nazerajúc do tajomstiev spásy, ktoré sa vždy po desiatich zdravasoch striedajú.

- V prvom RADOŠNOM ruženci sa vžívame do tajomstva: Zvestovania, Návštivey P. Márie u Alžbety, Narodenia, Obetovania a Najdenia Ježiša v Chráme.

- V druhom ruženci – tajomstiev SVETLA rozjímame o Ježišovom Krste, jeho prvom zázraku v Káne, ohlasovanie Božieho Kráľovstva, Premenení na vrchu Tabor a ustanovení Eucharistie.

- V treťom BOLESTNOM ruženci sme ponorení do tajomstiev Ježišovho umučenia. Sú to: Agónia v Getsmanskej záhrade, Bičovanie,

RUŽENEC A JEHO HISTÓRIA

Korunovanie trním, Nesenie kríža a Ukrižovanie.

- Vo štvrtom SLÁVNOSTNOM ruženci uvažujeme o tom ako Ježiš: Vstal z mŕtvych, Vstúpil do neba, Zoslal nám Svätého Ducha, Vzal svoju Matku s dušou u telom do neba, Oslávil svoju Matku korunou víťazstva.

Skutočnosť modlitby Ruženca, bud' ako súkromnej (osobnej modlitby), alebo skupinovej (v spoločenstve) je jedným zo spôsobov duchovnosti blízkej všetkým veriacim. Táto modlitba je istým druhom osobnej meditácie nad dielom spásy, ktorý Boh ponúka ľuďom v Ježišovi Kristovi.

Spracované podľa Katolíckej Encyklopédie Theo, La Procure, Paris 1989.

Číslo 3
3

Ročník 2006

Katechéza pre všetkých

V rozhovoroch s veriacimi sa často nadhodí otázka: „Kto pristupuje k sviatosti sv. príjmania“. Niektorí zase pripomínajú otázku: Či ten a ten môže pristupovať. Rád by som citoval tri malé odstavce z tej najpriliehavejšej knihy Katechizmu katolíckej Cirkvi. V tretej otázke je zahrnutý aj prípad, ak kresťan iného vyznania chce prijať túto sviatost.

- Čo sa vyžaduje, aby niekto mohol pristúpiť k sv. príjmaniu?

Aby niekto mohol pristúpiť k svätemu príjmani, musí byť plne včlenený do Katolíckej cirkvi a byť v stave milosti, t.j. nesmie si byť vedomý smrteľného hriechu. Kto si je vedomý ďažkého hriechu, musí skôr ako pristúpi k príjmani prijať sviatost zmierenia. Dôležitý je aj duch sústredenosť a modlitby, zachovávanie pôstu predpísaného cirkvou a vonkajší postoj (gestá, odev) na znak úcty voči Kristovi.

- Aké je ovocie sv. Príjmania?

Sväté príjmanie prehľbuje naše zjednotenie s Kristom a s jeho cirkvou, zachováva a obnovuje život milosti prijatý v krste a pri birmovaní a dáva nám rásť v láske k blížnemu. Keďže v nás (pokračovanie na strane 4)

HĽA, TVOJA MATKA!

(pokračovanie zo strany 3)

posilňuje lásku, zotiera všedné hriechy a chráni nás pred budúcimi smrteľnými.

- Kedy je možné vysluhovať sväté príjmanie iným kresťanom?

Katolícky vysluhovatelia dovolene vysluhujú sväté príjmanie členom východných cirkví, ktoré nie sú v plnom spoločenstve s Katolíckou cirkvou, keď o oň dobrovoľne požiadaju a sú náležite disponovaní.

Ak ide členov iných cirkevných spoločenstiev, katolícky vysluhovatelia dovolene vysluhujú sväté príjmanie tým veriacim, ktorí v prípade väznej potreby o to dobrovoľne požiadajú, sú náležite disponovaní a vyznávajú katolícku vieru vzhľadom na túto sviatost.

Citované z: Kompendium KATECHIZMU KATOLÍCKEJ CIRKVI, SSV, Trnava 2006, s.100.

A potom povedal u eníkovi : « H a tvoja matka ! »

A od tej hodiny si ju u eník vzal k sebe.

(Evanjelium pod a Jána 19,25-27)

Milovaní, tieto Spasiteľove slová sme si pripomenuli, pri liturgických čítaniach na našej pútnickej sv. omši v Einsiedeln (3. sept.2006). Úryvok spomína niekoľko slov, ktoré Ježiš vyrieckol tesne predtým, než skonal v mukách na kríži. « Hľa tvoja matka », neboli len slová rečníka, aby Ježiš vyzdvihol svoje citové a morálne napojenie k tak hrdinskej žene. Ako spomína úryvok. « Od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe ». Teda následok, posledných Ježišových slov, bola adopcia. Ján sa stal privlastneným synom Márie a Mária jeho « druhou » matkou. Evanjelia boli zostavované do celkov, vzhľadom na opisované udalosti, až po niekoľkých desaťročiach. Teda aj tento zväzok dvoch Ježišových verných, bol už určite životom dokázaný. Maria je obrazom Cirkvi, je obrazom verného nasledovateľa Krista. Ak stojíme zoči voči ľudskému utrpeniu, a trpiaci Kristus v podobe nášho brata, nám zanecháva podobný testament. Pozri ! To je tebe zverený človek, nahradť mu matku, budť mu otcom, budť jej dcérou, budť mu synom. Splň úlohu jeho brata, vypočuj ju a pochop ako sestra.

Žijeme v dobe, keď dorozumievanie sa na

dial'ku nie je problém. Mobilný telefón, elektronická pošta, telefonicke hovory často len za halierový tarif. K tomu všetky webové stránky sú naozaj príležitosť vybrať si « koho ja chcem », zavolať « kedy mam ja chut' ». Umožňujú žiaľ aj ignorovať, koho nechcem a schovat sa pred tým, kto vyrušuje.

A predsa nad tým všetkým zneje ten rázny Spasiteľov hlas : « Hľa tvoja matka », « Hľa tvoj syn ». Pohnútkou nie je rodinné puto, ani prislušnosť k tomu istému klanu, ba dokonca ani spoločné hobby, alebo nejaký záujmový krúžok, ani spoločná politická skupina... Aj dnes Ježiš zomiera... Kde ? Len pári metrov od teba ! Sme často pretážení prácou, nalomený chronickou chorobou, tužime po kúsku osobného voľna, po hrách, ktoré nás tak vedia duševne uvoľniť, utieť aspoň na deň zo sveta povinností.

Aj to sú niekedy oprávnené túžby. No jednako ten Kristov hlas, hlas nevinne odsúdeného v agónii, nemožno nepočuť. On nás porúča jeden druhému. Deje sa to pod jeho krížom. A my sa schádzame vždy pod tým Ježišovým krížom. Žiaľ už sme si na tak zvykli, otupeli sme, že nás už ten jeho hlas vo svedomí ani nevyruší, neosloví, neupozorní. Možno sa snažíme vybaviť predstavu, ako stojíne pod nejakým dedinským polným krížom, alebo pod mramorovým krížom kostola. No tie pozlátené, kamenné, drevené, sadrove či brondzové odliatky ukrižovaného vôbec nevyrušujú. A tá socha Spasiteľovo tela je nemá. Naopak, Ježiš, nás oslovuje v podobe nie umeleckej. Prichádza v podobe „opusteného“, má len obyčajné šaty z druhej ruky, možno už trápením a rokmi zničenú tvár, na kaderníka a kozmetický salón mu neostal ani čas, ani peniaze... On vstava zmrívych, aby ich pozval do ríše nového života. Tým svojím povie: „Podte požehnaní môjho otca a zaujmite Kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od ustanovenia sveta.“ (Mt 25,34)

Tak isto ako úcta a vernosť k Ježišovi sa bude merat vážiť (pri poslednom súde) skutkami lásky, aj mariánska úcta by mala byť taká, akú nam ukázali apoštoli Ján i Maria. On sa staral o bolesťou zrájanú Ježišovu mamu, a tá zase o najmladšieho a osamoteného Ježišovho žiaka – Jána. Nech je tento silný evanjeliový príklad pre nás výzvou k rozhodným činom lásky a sebadarovania.

Otec František

Od môjho priateľa, farára z Nórskia viem, že u nich jestvuje inštitút tzv. Sjomanskirke. V preklade to znamená: Kostol pre námorníkov. Keďže Nóri sú už od vikingových čias národ bytostne spojený s moreplavbou a Škandinávci sú aj dnes veľkí cestovatelia, vymysleli túto zaujímavú ustanovizeň:

V každom väčšom svetovom prístave majú malú miestnosť - modlitebňu, kde sa nórski námorníci môžu zastaviť, podakovať Bohu za ochranu na nebezpečných morských cestách, stísiť sa a pookriať. Zároveň tu môžu stretnúť svojich súkmeňovcov na potulkách svetom, dať si kávu a podeliť sa o životné starosti a radosti z ciest. Život na mori si často vyžaduje dlhé dni odlučenia od domova, rodiny a priateľov. Preto je "Sjomanskrike" pre nich niečo veľmi vzácné, obľúbené skoro až posvätné. Dýcha domovom.

Každý z nás vlastne hľadá v živote bezpečný prístav, v rodine, v priateľoch, kde môže po tažkých skúškach života aspoň na chvíľu zakotviť, pookriať, znova nájsť silu. Potom sa vydať na ďalšie cesty, pustiť sa do nevyspäteľných vln života.

Aj SKM v Zürichu je takým miestom: miestom utíšenia, vďaky-vzdania, pookriatia, stretnutia.

V prvom rade v sa v nej stretávame s Ježišom, ktorý nám dáva pocití svoj blahodárny pokoj, utíšenie a posilu vo Jeho Slove s Sviatostami. Toto je zmyslom všetkých kresťanských misií a cirkevných zborov. A čím sme bližšie k Ježišovi, tým máme bližšie aj k sebe navzájom.

Zmyslom Misie je aj spoločenstvo. Tí starší z nás, ktorí prišli za čias neslobody, radi hovoria o tom, ako Misiu držali a budovali. Alebo držala Misia ich? Oni by vedeli najlepšie rozprávať. Bola určite pre nich mimoriadne vzácná, bola vyjadrením ich spolupatričnosti v časoch ked' sa domov nesmeli vrátiť. Boli utečenci a tu našli slobodu a bezpečný prístav.

Ale príliv utečencov sa nezastavil. Dnes stále prichádzajú utečenci, ktorí hľadajú aspoň akú takú slobodu, aj ked' "iba" ekonomickú. Vlny života ich priniesli až sem. Ako cudzinci začínajú úplne od základu. Prichádzajú bez

O KOSTOLE NÁMORNÍKOV

Číslo 3
5

Ročník 2006

istoty, adresy či bankového účtu. Učia sa reč, učia sa žiť v novom svete a nemajú pevnú pôdu pod nohami. Sú v núdzi, a to nielen ekonomickej, ale aj v pochybnostiach, vytrhnutí zo svojich koreňov, často osamelí. Hľadajú svoje nové miesto.

Sú to ľudia, ktorí potrebujú náš záujem, povzbudenie a pomoc. Pre tých, ktorí tú pôdu pod nohami aspoň trošku majú, by malo byť samozrejmé byť im na pomoci, prijať ich s otvoreným srdcom. To je zmyslom tejto misie a každého kresťanského spoločenstva.

Biblia nám hovorí: "Lebo Pán, váš Boh ... vysluhuje právo sirote a vdove a miluje cudzinca, dáva mu jedlo a odev. Aj vy majte radi cudzinca, lebo aj vy ste boli cudzincami v egypskej krajine!" (Dt, 10,17-19).

Je to aj program pre nás v Zürichu: nie politikárčenie, xenofobia a pohľady zvrchu, ale otvorené srdce, duchovný azyl. Ponúknutá pôda pod nohami pre slabších, ohrozených a núdznych medzi nami je skutočná pomoc, ktorá sa od nás očakáva. Najlepšia pomoc, ak nie jediná užitočná pomoc, ktorú slovenskému národu poskytnúť môžeme. Tu a teraz. Vytvoriť chýbajúci kúsok domova, ktorý má takú nesmiernu cenu. Taký aký si cenia aj námorníci z Nórskia vo svojich vzácných "Sjomanskirke".

Slavomír Batka

ROZHOVOR

RODINA A NEDEL'A

Milí čitatelia, na celošvajčiarskej púti Slovákov do Einsiedelu, sme sa otca biskupa Františka Tondru, spišského biskupa, spýtali niekoľko otázok:

DK: Otec biskup, čo viedlo Vaše kroky do Einsiedelnu?

FT: Bolo to pozvanie od pátra Poláka, ale prijal som to veľmi rád, pretože Švajčiarsko ešte veľmi nepoznám, bol som tu už dva krát, služobne, na krátko, po tejto svätej omši nebanujem, že som prišiel, pretože som videl ako veľa Slovákov tu vo Švajčiarsku žije.

DK: Ako vnímate spoločenstvo veriacich vo Švajčiarsku?

FT: Vidím, že je to živé (spoločenstvo), a aj v homílii som zdôraznil, aby sa nestratili, aby vytvárali spoločenstvá, aby sa držali spolu, a aby sa stretávali, komunikovali, pretože keď je človek sám, v cudzom svete, tak sa stratí, aj rečove, aj nábožensky, aj vzťahom ku Slovensku.

DK: Momentálne prichádza do Švajčiarska veľa mladých ľudí. Čo si myslíte, čo by malo byť hlavnou úlohou Slovenskej Katolíckej Misie práve v tomto období?

FT: Poskytnúť im príležitosť stretnávania sa, bohoslužieb, aby sa im pastoračne tí kňazi, ktorí tu sú venovali, pretože je to veľmi potrebné. Práveže mladému človeku sa dnes ponúka rôzny štýl života, a ja vidím, že aj vo Švajčiarsku sú mnohí veriaci, a príkladní, tak aby si aj oni tento štýl zo Slovenska zachovali.

DK: Čo by ste odkázali na záver čitateľom Misijého Informátora?

FT: Milí mladí priatelia, držte sa, nestraňte sa v cudzom svete, majte radi svoju vlast', a keď už ste tu zakotvili, nech sa vám darí, a k tomu Vám dávam svoje požehnanie, nech vás žehná všemohúci Boh Otec, i Syn i Duch Svätý. Amen

Otec biskup, d'akujem Vám v mene našich čitateľov za rozhovor a prajem Vám šťastný návrat domov.

Ak kresťan pochopí teologický zmysel nedele, svoje privilégium i povinnosť zúčastiť sa na nedelenej liturgii, potom má právo i oslobodiť sa od práce, má povinnosť i právo budovať rodinu. Má vytvárať Cirkev rodiny, kde sú jej členovia zhromaždení okolo Pánovho stola i okolo stola rodiny. Taj sa buduje jednota, nežnosť. Láska, členovia rodiny na seba navzájom pozitívne pôsobia. Pre toho, kto rozličné formy prežívania nedele pretvára zvykmi, nedela získava slávnostnú tvár a odlišuje sa od všedného dňa.

Vnútorné postoje určujú vonkajšie formy, ale aj vonkajšie formy „nesú“ a posilňujú vnútro. V spoločenstve tieto formy vyjadrenia poukazujú na to, čo ho vytvára a čo je jeho základom. Prispievajú k jeho rozvoju a podpierajú ho. Ďalším dôvodom budovania rodiny v nedeliu je rozmer sociálno-terapeutický. Tento „čas pre rodinu“ má byť oslobodením od sveta práce a poskytnúť zážitok slobody.

Ako príklad uvedieme manželský pár, ktorý si predsavzal pravidelne navštěvovať divadelné predstavenia. Predsa však stále niečo prišlo medzi to. Stále existovali „dobré dôvody“ a výhovorky, až pokial' sa partneri nerozhodli: „Kúpime si abonentnú vstupenku.“ Odvtedy problémy s návštevou divadla nemajú. Manželia už dopredu vedia, kedy majú „svoj“ večer, urobia si voľno a zavčasu sa tomu prispôsobia. Stanovený čas a forma tu vytvárajú pevnú základňu, o ktorej už nie je viac potrebné diskutovať. Aj v živote viery je „abonentka“ nápomocná. Prístupov, ktoré sa dajú pri slávení nedeleného dňa uplatniť je neobmedzene veľa. Medzi nimi sú mnohé tradičné, využívané už v minulosti, ale pozorujeme i to, ako kreatívne nastupujú nové, reagujúc na potreby súčasného človeka. Pomocou nich môže nedela získať slávostnú tvár....

Vážení čitatelia, celý článok si môžete prečítať na internete, na stránkach Združenia Saleziánskych Spolupracovníkov (http://dokumenty.acsslovakia.sk/2006_september.doc)